

Výroční zpráva
Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy
o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Za kalendářní rok 2017

Stručný přehled	
počet podaných žádostí o informace	259
počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti / z toho částečné odmítnutí	27 / 15
počet podaných rozkladů proti rozhodnutí	13
počet soudních rozsudků ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace	2
počet poskytnutých výhradních licencí	0
počet stížností podaných podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb.	16

Údaje ve smyslu § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů:

a) počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti

V roce 2017 bylo podáno celkem 259 žádostí o informace. O odmítnutí žádosti bylo ministerstvem rozhodnuto v 27 případech (z toho v 15 případech bylo rozhodnuto o částečném odmítnutí žádosti).

b) počet podaných odvolání proti rozhodnutí

Bylo podáno celkem 13 rozkladů proti rozhodnutí ministerstva o odmítnutí žádosti.

c) opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení

V roce 2017 bylo 2 rozsudky soudu rozhodnuto ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí ministerstva o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2017, č.j. **3 A 141/2015 - 59**. Opis podstatné části rozsudku:

„V návaznosti na výše uvedené proto soud dospěl k prvnímu dílčímu závěru, že poskytování náhrady škody za nesprávný úřední postup je podřaditelné pod § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím. (...) Soud proto vyslovil další dílčí závěr, že je v zájmu veřejnosti, aby peníze vyplácené z veřejných prostředků ve formě náhrady škody za nesprávný úřední postup podléhaly principu transparentnosti. Jak již bylo uvedeno výše, požadavek na transparentnost výdajů z veřejných prostředků převáží nad ochranou soukromí fyzické osoby. (...) Osoby, jež mohou být poskytnutím požadovaných informací dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení, mají v řízení o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu. Žalovaný proto v nově otevřeném odvolacím řízení musí vymezit okruh účastníků v souladu s § 27 odst. 2 správního řádu a přitom se též řídit hmotněprávními závěry soudu, jež se týkají aplikace ustanovení § 8b zákona o ochraně osobních údajů v nyní posuzované věci.“

Ministerstvo vynaložilo v tomto soudním sporu na náhradu nákladů řízení protistraně 3 371 Kč.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2017, č.j. **8 A 93/2017-35**. Opis podstatné části rozsudku:

„Městský soud v Praze má za to, že citovaná ustanovení upravující řízení o rozkladu je nutno vykládat v kontextu. Platí tedy, že obecně se na řízení o rozkladu použijí ustanovení o odvolání, což však nevylučuje, aby správní řád ustanovil pro některé úkony odlišně. To pak je dáno právě pro případ, kdy orgán rozhodující o rozkladu shledá důvod pro zamítnutí rozkladu, a rozhodne tedy tak, jak stanoví ust. § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, tedy rozklad zamítne, aniž by musel výslovně uvést, že napadené prvostupňové rozhodnutí ve zbytku potvrzuje. Povinnost přezkoumávané rozhodnutí ve zbytku potvrdit je v ust. § 90 odst. 5 správního řádu uložena výslovně jen v řízení o odvolání. Byť tedy pro řízení o rozkladu obecně platí ustanovení o odvolání, z ust. § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu vyplývá odchylka od této úpravy, která výrok o potvrzení zbytku rozhodnutí neukládá. Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy tedy postupovala v souladu se zákonem, když pod bodem II. výroku napadeného rozhodnutí rozklad žalobce pouze a právě zamítla. Nad rámec uvedeného ještě městský soud poukazuje na to, že případné vady procesní povahy ze strany orgánů veřejné správy jsou při soudním přezkumu důvodem ke zrušení jejich rozhodnutí jen tehdy, pokud jde o podstatná porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nahlížeje věc z tohoto zorného úhlu, má městský soud za to, že taková situace nenastala: i kdyby příslušné ustanovení správního řádu ukládalo, že součástí výroku o částečném zamítnutí rozkladu je výslovné sdělení, že ve zbytku se prvostupňové rozhodnutí potvrzuje, v projednávané věci by absence takového sdělení nezpůsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Výrok napadeného rozhodnutí ministryně školství, mládeže a tělovýchovy je v celém svém kontextu dostatečně

srozumitelný, takže nejen adresátovi rozhodnutí je z něj zřejmé, jak se ministryně s jeho rozkladem vypořádala, tedy v jaké části mu vyhověla (a věc vrátila povinnému subjektu k novému projednání) a v jaké části shledala rozklad nedůvodným. Napadeným rozhodnutím tedy nebylo nijak zkráceno žalobcovo právo na to, aby dostal jasné, srozumitelné a vyčerpávající sdělení o tom, jak bylo s rozkladem naloženo a z jakých důvodů. Městský soud v Praze tedy ze všech uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.“

Ministerstvo v tomto soudním sporu vzhledem k úspěchu ve věci nevynaložilo finanční prostředky na náhradu nákladů řízení.

Ministerstvo nevyužívá v souvislosti se soudními spory týkajícími se zákona č. 106/1999 Sb. služeb advokátní kanceláře.

d) výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence

Nebyly poskytnuty žádné výhradní licence.

e) počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení

V roce 2016 bylo podáno celkem 16 stížností ve smyslu § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

V 6 případech byla podána stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,

V 6 případech byla podána stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.

Ve 4 případech byla podána stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.

V 6 případech byla stížnost vyřízena v rámci autoremedury podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. Ve zbytku byly stížnosti předloženy nadřízenému orgánu k rozhodnutí.